

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XI. ZATURDAG den 22sten NOVEMBER, 1823. N. 46

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm. Lee.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wÿ op het advies der Leden van den Raad van Policie dezes eilands en in concurrentie met dezelve als raadzaam en noodig hebben goedgevonden, onder nadere approbatie van het Gouvernement in het moederland, provisioneel te bepalen, zoo als hierbÿ wordt bepaald.

1. Dat bÿ den Secretaris van den Raad van Civile en Criminele Justitie zal worden aangelegd eene afzonderlÿke Rolle, genaamd de Correctionele Rolle.

2. Dat dezelve Rolle zal gehouden worden door den President en een der Leden van den Raad van Civile en Criminele Justitie als Commissarissen uit welgemelden Raad.

3. Dat alle kleine misdaden die gewoonlÿk begaan worden door lieden welker rang, stand en omstandigheden tot hun eigen belang en nut, zoo wel als ter bevordering der Justitie, eene uitzondering in de gewone regtspleging tot bestraffing derzelve vorderen, door den Raad Fiscaal, voor zoo ver zÿn weledele gestrenge dezelve onder die cathagorie vermeent te moeten rangschikken, voor de gemelde Commissarissen uit den Raad van Civile en Criminele Justitie zullen worden gebragt, om de plano en zonder vorm van proces te worden getermineerd.

4. Dat als de gemelde Commissarissen van oordeel zÿn dat de misdaden van meer aggravanten aard zÿn, dan volgens de beoordeeling van den Raad Fiscaal, hun Ed. als dan zullen vermogen te gelasten om dienaangaande op de gewone wÿze te procederen.

5. Dat de straf door de gemelde Commissarissen tegen de in de laatstvoorgaande afdeeling bedoelde personen uit te wÿzen eene gevangenis van acht dagen, met of zonder te water en te brood, of drie dagen kromsluiting niet zal mogen te boven gaan; edoch wanneer dusdanige personen werkelÿk leden van de schutterÿ of van den Landstorm zÿn, zal de laatstgemelde straf van kromsluiting tegen dezelve niet mogen worden gewezen.

6. Dat de voorzeide Correctionele Rolle op het Fiscalaat zal moeten worden gehouden en de bekendmaking der straf aan gecondemneerden binnenskamers zal moeten geschieden.

7. Dat mits de Raad Fiscaal de voormelde Commissarissen daartoe den dag te voren laat convoceren, derzelver zittingen op Maandag en Donderdag ter Fiscalaat zullen gehouden worden, en wel des Donderdags na den afloop der Civile Rolle of Raads Sessie.

8. Dat alle deze straffen moeten worden gerangschikt onder de Correctionele en midsdien geene sequele van eenige infamie hebben.

Gedaan op Curaçao den 10den November 1823, het tiende jaar Z. M.'s regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amtserdam, en in de Willemstad, den 12den daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 21 ten November 1823.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 20, en

De Ronde Broden 21 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA. Tweede Klerk.

Den 15den November 1823.

TE HUUR.

EENE Buitenplaats met derzelver woonhuis, bestaande uit een Zaal, drie Kamers, waarby nog eene Regenbak, een Badhuis, Keuken, Paarden Stal, &c. gelegen op Viana, in het 3de Wyk, Huis No. 186, toebehoorende aan Mejufvrouw Dewedowe Vaughan, thans Echtgenote van den Heer K van Eekhout.

Men gelieve zich tot dat einde te vervoegen by

LUCAS HANSZ.

Den 1sten November 1823.

UIT DE HAND TE KOOP.

TWEE zeer logeabele Woonhuizen, staande en gelegen op Pietermaay N Z. Wyk 2. No. 155 en 156. Te bevragen by

M. CARDOZE &
J. FERGUSON.

TE KOOP.

BEST SCHRYF MEDIAAN, KARDOES EN BORD PAPIER, FYN ROOD ZEGEL LAK, BESTE SCHAGTEN EN OUWELS. Te bevragen op dit Kantoor.

Voor de Curaçaosche Courant.

AAN DEN BEMINNAAR DER WAARHEID.

"Met heldenmoed verschynt gy op het tooneel." Welk een verschrikkelyke aanvang! Neen, niet met heldenmoed, maar met verontwaardiging over de wyze waarop gy eene, voor de belanghebbenden, reeds bekende zaak, meer dan noodig is, zocht rond te bazuinen, heb ik de pen opgevat, om U daarover myn gevoelen te kennen te geven; vermits het dagklaar is, dat niet de liefde tot de waarheid alleen, maar vooral eene groote mate van liefdeloosheid en het daaruit ontstane verlangen om een individu in het openbaar ten toon te stellen, de hoofd dryfveders van uw geschryf geweest zyn.

Myne meening is niet geweest U te beleedigen, veel minder de waarheid tegen te spreken, om daardoor het bestuur van het Leesgezelschap te verdedigen. Een ieder verdedige zich zelven zoo goed hy kan, en, of het voormelde bestuur daartoe in staat zy of niet, is eene zaak die my niet aangaat. Dit geloof ik er echter van, dat, in zoodanig geval, geen moed noch magt te pas komt.

Het bevreemdt my derhalve, uwe verkeerde opvatting uit uw antwoord te vernemen. Is er iets, tot verdediging van het bewuste bestuur, of het geringste, dat eenen waarheidlievenden man, als gy U voorgeeft te zyn, beleedigen kan, in myne aanmerkingen te vinden? Ga dezelve eens na, op een tydstip dat geen andere hartstogt dan echte waarheidsliefde U bezielt, dan zult gy met andere onpartydige menschen moeten bekennen, dat daarin niets aantetreffen is, dat naar eene verdediging voor het bestuur, noch naar eene beleediging voor de waarheid zweemt.

Verontwaardiging by het denkbeeld hoe de eene mensch tegen den anderen als tegen een gevaarte kan opzien en zich door een verkeerd geplaatst ontzag laten afschrikken om met hem voor de vuist te handelen; terwyl men zich echter verlaagt om in het geheim hem te benadeelen en ten toon te stellen: deze is de spoorslag geweest die my heeft uitgelokt om aan U myne gedachte daarover bekend te maken.— Zie daar, myn Heer de Beminnaar van de Waarheid, de door U zoo zeer beminde deugd, rein en zuiver U voorgelegd, in het vertrouwen dat zy U niet anders dan welkom moet zyn; alhoewel men uit uw antwoord zoude moeten veronderstellen, dat eenigen uwer eigene woorden met zeer veel regt op U zelven kunnen worden toegepast; namelyk, "dat de waarheid wel beminnelyk is, wanneer hare uitspraak gunstig is, doch dat zy afkeer verwekt, als zy de vermomde kwaad-gezinden ontmaskert en in hun waar daglicht stelt."

Gy hebt thans aan de wereld getoond, dat gy geen beminnaar maar een hater van de waarheid zyt, dat hare taal U zelfs tot woede en toorn doet overslaan, en dat zy U Uzelven zoo ver heeft doen vergeten om alle welvoegelykheid uit het oog te verliezen en met scheldnamen voor den dag te komen, die U tot geene eer verstrekken en die U in de oogen van elk weldenkend en kiesch mensch in waarde moeten doen dalen. Kortom gy hebt van het weekblad geen strydperk, maar een scheldblad gemaakt. Daarby spreekt gy U zelven tegen, en, duizelig van toornige bedwelming, raaskalt gy tegen uw eigen beter weten aan.

Hoe welluidend klinkt het niet: "Van eenen *vriend* door vleyery en lofspraken vriendschap inwinnen." "Van iemand gunsten verwerven, die, welligt aan U, maar aan my niet in staat is, dezelve te bewyzen." "In eenen aap veranderd te worden, enkel en alleen, om dat ik aan U, zoogenaamden Beminnaar der Waarheid de waarheid gezegd heb" "Als een' tweeden *Zoïlus* beschouwd te worden, om dat ik my hoegenaamd geen kritiek heb aangematigd."— En, eindelyk eene oude min, die lang reeds overleden is, op het toneel te brengen, om haar ten onregt te beschuldigen, dat zy my in myne vroegejeugd eene verfoeyelyke ondeugd, de geest van vleyery voor het Bestuur van het Leesgezelschap, heeft ingeboezemd. Ach! het einde is even zoo verschrikkelyk als het begin.

Wel, wel, myn Heer de Beminnaar der Waarheid! wat moet uwe kwaadheid hoog gestegen zyn geweest! Bedaar, bedaar, om der waarheidsliefde wille bedaar, ik heb U nog iets te zeggen. Gy gunt my het vermaak van met de dichtregelen van Vader Cats te pronken, en ik raad U aan om zyne oude gedichten dikwyls en vlytig natelezen; want het tweeregelig versje waarmede gy uwe rede eindigt

Toont aan: dat gy geen Cats, geen Feith zoo hoog geprezen,
Geen Helmers, Bilderdyk, noch Tollens hebt gelezen.
Schimp dus niet meer op my, 'k ben geen Apollo's zoon,
'K neem anderen tot hulp en lach om uwen hoon.
Voorts zeg ik U vaarwel, houd toch niet op met schryven;
Want schelden kan ik niet, uw roem zal boven dryven,
Als het op schimpen komt is myne pen niets waard,
Zy strykt voor U de vlag; maar wees toch eerst bedaard
En houd steeds in het oog, dat zuivre reine waarheid
Geen haat noch wrevel kent. Ze is eene deugd wier klaarheid
Den edelsten diamant ver, ver, te boven gaat.
Zy maakt het ons tot pligt in onzen burgerstaat,
Om voor de vuist maar weg, vrymoedig voortekomen
En hem die ons misdoet in zynen loop te toomen.
Zoo doet gy ook eerstdaags eer men de boeken vindt,
Dan wordt elk overtuigd dat gy de waarheid mint.

Een Vredelievende Courant Lezer.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—NOVEMBER.

17.	golet	Favorite, Rotje,	Coro
	bark	Two Friends, Tellabal,	Porto Rico
	——	Maria, Henricus,	Aruba
	——	Confiansa, Starckenburg,	Maracaybo
	golet	Emelia, Marc Antonie,	dito
	——	Lady Cantz'laar, Martin,	Rio-de la Hacha
	bark	Hebe, Lens,	Porto Rico
	golet	La Perla, Fraginal,	Havana
	——	Anna Catharina, La Roche,	Maracaybo
18.	lantje	St. Jose, Pinedo,	Puerto Cabello
19.	golet	Maria Oriente, Lopez,	Porto Rico

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

15	brik	Abeona, Houston,	New York
17.	golet	Las Hermanas, Evertsz,	Aruba
	——	Experiment, Steil,	Providence
	——	Maria Catharina, Danies,	P. Cabello
18.	——	Volador, Yriarte,	Zee
	——	Geertruida, Levy,	St. Jans baai
18.	——	Gouv. Cantz'laar, Salzedo,	La Guayra
	brik	Matteawan, Coffin,	New York
	golet	Virtus Cresen, Lopez,	Coro
	——	St. Helena, Pitner,	Philadelphia
20.	bark	La Maria, Henriquez,	Aruba
	golet	Minerva, Brito,	La Guayra

Op verleden Zaturdag vertrok uit deze haven Z. M.'s brik de Zwaluwe, op hare te huis reize; zynde hare tyd van dienst afgeloopen. Wy gelooven dat er nog nooit geen vaartuig van hier vertrokken was, wier officieren meer belangstelling verwekt hebben dan die van de Zwaluwe De beleefde manieren jegens de inwoners en de algemeene aandacht op het belang des koophandels van den Overste C. A. Bodel, maakte hem van ieder een bemind; en het is onzen opregten wensch dat zy eenen spoedigen overtogt mogen hebben. By het uitzeilen vuurde de Zwaluwe een salut, hetwelke behoorlyk van het fort Amsterdam beantwoord werd

De geboorte dag van Hare Majesteit werd op verleden Dingsdag met alle teekens van vreugde gevierd. Des middags werd er van het Fort Amsterdam een koningelyk salut gevuurd; en de vaartuigen waren by deze gelegenheid met vlaggen versierd.

Verleden Maandag verscheen vóór deze haven het Colombiaansche eskader bestaande uit het korvet de Boyaca, de bark Urica, de brik Pichincha, de faluche Piceyo en de Amerikaansche schooner Tartar Wy vernemen dat deze vaartuigen naar de Havana bestemd zyn, hebbende aan boord de krygsgevangen van Puerto Cabello.

Er liep een gerucht gedurende deze week dat er onlangs op La Guayra eene zware storm plaats had; waarin vele vaartuigen vergaan zyn. Wy hebben vrochteloos getracht de bron, van waar dit gerucht gekomen was natevorschen; het is echter onzen wensch hetzelve in ons volgend blad te loogchen straffen.

Eindelyk is de laatste plaats welke de Spanjaarden op de vaste kust bezaten, Puerto Cabello aan de Colombianen overgegaan. Deze overgave had men reeds lang kunnen verwachten, wyl een weinig tyds na den slag van Carabobo in Juny 1821 den Spanjaarden geene andere dan deze plaats overbleef. Men dacht toen reeds dat Puerto Cabello het voorbeeld van Cartagena en Cumana schielyk zou volgen en wyl de zaak de koningsgezinden toch wanhopig scheen te zyn, zou kapituleren; doch onverwachts namen de zaken eene geheel andere keer; Morales het opperbevelhebberschap in handen gekregen hebbende, veroverde de provintie Coro; sloeg met een hand vol menschen de beste en oudste Colombiaansche troepen die tegen hem afgezonden werden, hield zich staande tegen eene veel grootere overmagt en moest daarenboven met gebrek aan levensmiddelen en al le benoodigdheden worstelen. Hierop landt hy met zyne uitgehongerde en uitgemergelde manschappen op de Indiaansche kust, en na meer dan menschelyke moed, beleid en volharding betoond te hebben slaat hy de weluitgeruste Colombiaansche magt te Maracaybo, en deze stad, de forten en de geheele Colombiaansche zeemagt op het Lagoen valt hem in handen; kort hierop vermeestert hy weder te Garabulla op nieuw eene legermagt die tegen hem afgezonden was; en thans te Maracaybo eenige hulpbronnen gevonden hebbende, vormt hy een wel geoefend legerkorps van omtrent 5000 man; hadde hy nu door eene zeemagt ondersteund geworden dan zoude hy naar alle waarschynelykheid Venezuela weer voor Spanje gewonnen hebben.— Doch Spanje was in burger oorlog, en verwaarloosde geheel en al de zaken harer kolonien.— De tyding van het verlies van den slag van Carabobo en van geheel Mexiko kwam te gelyk in Spanje aan, doch werd met de grootste onverschilligheid aangehoord; de konstitutionelen zeiden: dit alles is niets, zoo wy slechts de konstitutie blyven behouden, terwyl de Servilen dit ver les gering schatteden zoo de magt des konings maar hersteld wierd; naderhand verklaarde het Heilige Verbond den oorlog aan Spanje en het Fransche leger zelve rukte dit land binnen; door dit alles bleef Morales zonder de geringste hulp van buiten; zelfs niet van Cuba en Porto Rico, we ker hulpbronnen geheel besteed werden en thans nog besteed worden om Spanje zelve in haren wanhopigen worstelstryd tegen Frankryk bytestaan. Ondertusschen wies de magt van Colombia al meer en meer aan.— Zes deed eene geldlening van twee millioenen ponden sterling te Londen; kocht hier voor vaartuigen en krygsbehoeftens, terwyl eene menigte vreemdelingen daarenboven in den Colombiaanschen dienst traden. Morales moest eindelyk in dezen wanhopigen en ongelyken stryd bezwyken en zyn val moest natuurlyk die van Puerto Cabello na zich slepen: deze stad was van alles ontbloot, had geen genoegzaam garnisoen, gebrek aan ammunitie en levensbehoeftens en weinig hoop op ontzet. Het was toch niet te denken dat La Borde van de Havana zou komen om zyne zeemagt in eene gevecht met de Colombiaansche marine in de waagschaal te stellen; het was de zaak der Colombianen alles te wagen om het ontzet van Puerto Cabello voortekomen, doch voor Cuba is het geringste voordeel door de konstitutionelen op de Franschen, van meerdere waarde dan het behoud van Puerto Cabello.

De overwinningen door Morales behaald, hebben dus tot niets anders gediend, dan om de provintien Coro en Maracaybo te ontvolken en de Republiek van Colombia in zware schulden te steken. Wenschelyk zoude het zyn, dat Morales in Spanje zelve vele navolgers vond, die hem in moed, be eid, standvastigheid, volharding en zelfopoffering evenaarden, zonder zich echter schuldig te maken, aan die wreedheden en onmenschelykheden, waarmede Morales zich in vroegere tyden bezoedeld heeft; dan zoude het Heilige Verbond, wel ras berouw vinden, Spanje aangetast te hebben; en met schande zouden de Franschen het schiereiland moeten ontruimen.

Nimmer was er een volk, strydende voor deszelfs onafhankelykheid, dat zoo zeer alle tyds omstandigheden in deszelfs voordeel had, dan de Colombianen. Geheel het tegenovergestelde was het met de Nederlanden, in den tachtig jarigen stryd tegen Spanje; en geheel anders is het ook met de Grieken, die worstelen tegen eene telkens aangroeyende overmagt, doch by wien alleen vaderlands liefde en zelfsopoffering moeten opwegen tegen de ontzaggelykke magt, die tegen hen over staat.

Indien men verder voor het toekomende besluiten moge trekken, uit het vorige gedrag van het Colombiaansche gouvernement, dan zal de eerste maatregelen van dit gouvernement zyn, na deszelf volkomen bevryding, het niet betalen der achterstallige soldyen der vreemdelingen in dienst van hun land en zeemagt, die haar zoo krachtdadig geholpen hebben; en het afzetten van vreemde officieren of ambtenaren, om deze door inboorlingen te doen vervangen.

Wy vernemen uit Havana dat al de wissel brieven, getrokken door kommodore La Borde, op het gouvernement aldaar behoorlyk met betaling vereerd zyn.

In weerwil der onafhankelyk verklaring van Mexico waren tot op deze tyden tusschen dit gewest en het moederland nog geene vyandelykheden gepleegd geworden; zelfs hadden de Kortes commissarissen naar Mexico gezonden om te handelen over de basis waarop de onafhankelyk verklaring konde plaats hebben; doch zoo wy uit eene Havana Courant vernemen hebben in de maand September de vyandelykheden zelfs gedurende die onderhandelingen onverwachts een begin genomen.

De Mexicanen eischten om bezit te nemen van het eiland Sacrificio, dat in de haven van Vera Cruz gelegen is en van veel gewichts moet zyn; de kommandant van het kasteel van Ulua weigerde volstrekt hierin toetestemmen; daarop hebben de Mexicanen, welke trachten gebruik te maken van de netelige toestand van Spanje, om haar het laatste harer bezittingen, het kasteel van Ulua te ontweldigen, eenige batteryen opgeworpen en vele honderde bommen in het fort geschoten.

Het schynt echter dat dit kasteel zoodanig gelegen is, dat het niet veel nadeel aan de stad van Vera Cruz kan doen, noch wy lezen niet dat het aanmerkelyke schade aan die plaats heeft veroorzaakt. Het voornaamste belang van deze sterkte zal deze zyn dat hetzelve het binnenkomen en uitzeilen der vaartuigen uit die haven kan beletten.

De vrouw van den generaal Quiroga heeft na de vlugt van haren man het ongeluk gehad om in de handen der Franschen te vallen; men heeft haar alle mogelyke mishandelingen aangedaan; kon men zich het bloed niet verkoelen aan Quiroga zelve zoo heeft men het aan zyne huisvrouw gedaan; zy is in Frankryk van de eene plaats naar de andere gesleept en beledigd, gescholden, gestompt en voortgestooten geworden (want de Franschen zyn altyd zeer welle vend jegens de dames) hoewel deze arme vrouw geene andere misdaad begaan had als de echtgenote van Quiroga te zyn.

Ware Quiroga zelve in handen der Franschen gevallen, hoe zouden de vorsten van het Kongres te Verona hunne bloeddorst aan dezen edelen koelen; even als eens Sylla te Rome deed zouden zy, zyn afgekapt hoofd betasten, bevoelen, hunne handen met zyn bloed bevryven en bemorsen; zich verlustigen in de trekken des doods van het bebloedde hoofd.

Van alle vertooningen en vermakelykheden welke te Verona hebben plaats gehad zou achter geen schouwspel zoo aangenaam geweest zyn voor de aldaar vergaderde vorsten dan het beschouwen van het bloedig lyk van Quiroga. Het is waar dat het hun gelukt is, om de vryheid in Spanje schynbaar te vernielen; maar deze heilige vlam door Quiroga aangestoken kan niet ganseh gebluscht worden; eenmaal worden voor Quiroga standbeelden en gedenkzuilen opgerigt; terwyl de vloek des menschdoms blyft rusten op de bewerkers der onheilen van dit land.

De koning van Portugal heeft van alle zyden uit zyn ryk gelukwenschingen ontvangen wegens de vernietiging der konstitutie en het herstel van het koningelyk gezag met uitdrukking van hoop dat nu door het gezegend herstel der vorige order van zaken, gansch Brazilien zich weder aan het moederland zal onderwerpen.

De koningin van Portugal heeft terstond by hare terugkomst in de hoofdstad zich naar de kerk van Santa Maria begeven om de koningin der hemelen te danken voor het gelukkige herstel der koningelyke magt in Portugal en om hare alvermogende hulp af te smeken ten einde de Brazilien weder onder Portugal terug te brengen.

Doch wanneer het ellendige overschot der Portugeesche magt uit Bahia te Lissabon aankome dan zal men begrypen hoe weinig deze hoop gegrond is.

In Spanje heeft weder een mirakel plaats gehad. Een paar jaren geleden werd een monnik door de konstitutionelen doodgeschoten om dat hy de boeren in opstand ten gunste van den koning zocht te brengen; thans heeft het regentschap dien priester doen opgraven en ziet zyn ligchaam was volkomen bewaard gebleven, nergens was eenig spoor van verrotting te zien.— Hy is vervolgens met alle plegtigheid ter aarde besteld en een gedenkteeken tot herinnering dezer gebeurtenis is op zyn graf opgericht.

UIT EENE NEDERLANDSCHE STAATS COURANT.

Kopy. 21 April 1823. No. 50.

Wy WILLEM, by de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz

Op het rapport van den directeur generaal voor de zaken van den R. K. Eeredienst, van den 5den dezer, No. 8008 betrekkelyk den staat der R. K. kerken in de West Indische kolonien;

Gezien het rapport van onzen minister voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien, van den 16den dezer;

Hebben goedgevonden en verstaan:

1°. Den directeur generaal voor de zaken van den R. K. Eeredienst te magtigen, om, vermits de in de noordelyke provincien in het werk gestelde pogingen vruchteloos zyn geweest, aan de kerkvoogden in de zuidelyke provincien aanvrage te doen, of zy het noodige aantal priesters uit hunne geestelykheid zouden kunnen voorstellen tot het verrigten van den R. K Eeredienst in de kolonien Surinamen en Curaçao.

2°. Met betrekking tot de jaarlyksche bezoldiging en de defroyementen van de voornoemde priesters, gedurende de reize derwaarts, nu voor als dan, te bepalen.

a Dat de pastoor van Suriname zal genieten *negen duizend guldens* (*f* 9000) Surinaamsch Courant, en de kapellanen aldaar, welke voorloopig twee in getal behooren te zyn, ieder vyf duizend guldens (*f* 5000) Surinaamsch Courant, gerekend tot een agio van 150 pct. en alzoo respectivelyk gelyk staande met *drie duizend zes honderd guldens* (*f* 3600) en *twee duizend* (*f* 2000) Nederlandsch Courant.

b. Dat de pastoor van Curaçao zal genieten *duizend vyf honderd pesos* de pesos berekend tot *drie en dertig en een derde stuiver* Nederlandsch, en alzoo respectivelyk gelyk staande met *twee duizend vyf honderd guldens* (*f* 2500) en *duizend vyf honderd guldens* (*f* 1500) Nederlandsch Courant. Zullende de voormelde sommen worden betaald uit de kassen dier kolonien, te beginnen met den dag van hunne aankomst aldaar.

c. Dat aan ieder der voorbedoelde geestelyken zal worden gegeven vry transport, als ambtenaren voor de eerste klasse, met de gewone scheepsvoeding, wyders een provisioneel traktement, gedurende de reis, naar rede van *duizend twee honderd guldens* (*f* 1200) Nederlandsch Courant 's jaars, in te gaan met den dag, op welken het schip, waarop dezelve zullen bescheiden zyn, zal in zee steken; twee maanden van dat traktement voor gratificatie en gelyke twee maanden als voorschot.

En zyn onzen minister voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien, en de directeur generaal voor de zaken van den R. K. Eeredienst, belast met de uitvoering dezer, waarvan kennis zal worden gegeven aan onzen minister van financien en aan de Algemeene Rekenkamer tot informatie.

Brussel, den 21sten April 1823

(Geteekend) W I L L E M.

Van wege den koning,

(Geteekend) J G DE MEY VAN STREEFKERK.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Griffier ter Staats Secretarie,

(Geteekend) L. H. ELIAS SCHOVEL.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris by de generale directie voor de zaken van den R. C. Eeredienst,

P. J. L'ORTYE.

PASSAGIERS VERTROKKEN.

Met Z M.'s brik de Zwaluwe — De Echtgenote van den Weledelen Gestrengen Heer Ketjen, Eerste Luitenant, de Echtgenote van den Weledelen Gestrengen Heer C. Voogd, Schryver en Victualie Meester, en de Jonge Juffrouw Emelie van Rheders.

On Saturday last H. M brig Swallow, sailed from this harbor on her return to Holland, having completed her time of service in the West Indies. We believe no vessel ever departed from this island whose officers collectively

are more regretted than those of the Swallow. The suavity of manners and universal attention to the mercantile interest and to the inhabitants at large of Capt. C. A. Bodel, rendered him generally esteemed; and we sincerely wish they may have a speedy and safe passage. On leaving the harbor the Swallow saluted the Fort, which was returned by the artillery company.

The universary of Her Majesty's Birth day was observed in this colony on Tuesday last, with every demonstration of joy. At noon a royal salute was fired by the artillery company. The shipping were handsomely decorated with flags on the occasion.

On Monday last appeared off this harbour, the Colombian squadron, consisting of sloop of war Boyaca, bark Urica, brig Pichincha, faluche Picayo and the American schooner Tartar, destined, as we understand, for the Havana, having the prisoners from Puerto Cabello on board.

During the week there was a rumour that a very severe storm had been experienced at La Guayra, we have endeavoured to trace the report, but have not been able to ascertain from whence it came, we sincerely hope however we may be able to contradict it in our next.

By arrivals from Havana, we are informed, that the government of that place had paid, all the Bills drawn upon the Spanish government by commodore La Borde.

DOMINICA.

To the honorable the House of Commons of the United Kingdoms of Great Britain and Ireland, in Parliament assembled:

The humble petition of the honorable the members of general assembly of the island of Dominica,

Sheweth—That your petitioners have heard, with feelings of the deepest dismay and alarm, of the intended proceedings in the House of Commons relative to the emancipation of the slave population in the colonies: impressed with the magnitude of the inevitable dangers to result from such a measure, they hasten, as well on their own behalf, as that of the mother country, to implore your honorable house to prevent the irremediable mischiefs and avert the horrible calamities, in which the adoption or even agitation of such a measure must involve these unhappy countries.

Your petitioners cannot, at the same time, avoid pointing out to your honorable house, the manifest injustice of an act, which would at a single stroke deprive thousands of industrious and meritorious individuals of their property, and consign to want and irretrievable ruin numerous families, whose hard labouring industry, under the pledge of the British government for centuries repeated and confirmed, whilst it has barely procured them competence, has increased, improved, and strengthened the wealth, resources, and power of the parent state.

Your petitioners contemplate this question with the greater astonishment, when they reflect on the ready and cheerful concurrence with which the legislatures of these islands have met all the measures, which the wisdom of parliament has hitherto suggested, for the abolition and prevention of the slave trade, as well as for the amelioration of the condition of the slave population; and confidently appeal to the candour and liberality of your honorable house, whether so willing a compliance ought not to be accepted as a pledge of their good faith and intentions, rather than be followed as a precedent, for measures fatal to the preservation and security of their lives and fortunes.

Your petitioners boldly challenge and court the strictest investigation with regard to the full and unqualified enforcement of these measures, as well as into their conduct in the treatment of their slaves, as the most certain proof of the sincerity of this pledge, and of refuting the unfounded calumnies and aspersions with which they are unceasingly and most unjustly loaded.

Such a disposition of property (except by a violation of every principle of law and justice), can never be attempted, without securing the fullest remuneration to the holders of it; and, in the prosecution of this fatal policy, not only the enormous sum which Great Britain must appropriate for this purpose, amounting at least to 100 millions, but an annual revenue of 6½ millions, an immense outlet for the produce, fisheries, and manufactures of the United Kingdom, in addition to an extensive nursery of 20,000 seamen, and the productive employment of upwards of 130.000 tons of shipping, must be sacrificed, for the attainment of an object, which can only produce and entail misery and misfortune on the very persons whose happiness is the end in view.

To provide a market for the fisheries and manufactures of England and Scotland, and for the commerce of Ireland, to create another nursery of seamen, to afford employment to the shipping engaged in this trade, will be the duty of government. For this purpose, new sources of commerce must be discovered and secured (but by which other nations will be chiefly benefited): to indemnify the holders of West India property, an addition of 100 millions must be made to the national debt; and to supply this enormous deficiency of revenue, heavy additional berthens must be imposed on the landholders and every class of the community in the mother country.

Not only in the various modes already alluded to must Great Britain suffer, must its navy, commerce, manufactures, revenue, and landed interests be injured and oppressed, but, in this general ruin, must also be involved that numerous class of merchants who, under the protection of government, embarked their capitals in West India concerns—whose assistance fostered the infancy of these colonies, protected their growth, and, in short, enabled them to become one of the chief sources of the wealth and power of the empire.

If such be the consequences of this attempt, as it effects these interests, how much more deplorable will be the situation of the colonists! how truly wretched that of the slaves themselves!

An immense population at once let loose from a state of subordination to the possession of freedom, what laws can restrain them; by what power can such laws be enforced? Must we be left to fall, an unresisting prey? Will our country decree that loyal, faithful, and innocent subjects, of every age and sex, shall be exposed to the merciless discretion of slaves, whose feelings will have been stimulated against us, by those who are bound to be our protectors, and who, by the vote of the British parliament, will have been taught to consider us as their tyrants and oppressors?

If on the other hand the humanity of the state should provide for our protection, 100,000 men would be found barely adequate for our effectual security; and the expence of maintaining an immense army, at the distance of 3000 miles, must be provided for out of the purse of the nation.

That these apprehensions are far from being exaggerated, your petitioners refer your honorable house to the horrible fate of the inhabitants of St. Domingo, upon whom every species of cruelty was practised; when none escaped with life who fell into the hands of the blacks;—and to the recent insurrection in Barbados, where a large portion of the negroes, deceived by false reports on the discussion of the registry bills, raised the standard of rebellion in the year 1816—where conflagration and murder marked their steps, and when, without the assistance of a large body of troops and a strong militia, every white inhabitant must have been slaughtered.—Had such an event occurred in this island, nothing could have prevented this awful result.

What will be the condition of the slaves themselves? Ignorant of the first principles of government, abandoned to the impulse of their untutored feelings, riot, disorder, and confusion, will be the first fruits of freedom: the indulgence of every lawless passion will be their sole aim, and quarrels, broils, and contests, began and closed in blood, will mature and bring to perfection the blessings of liberty.

The advocates for their emancipation may then triumph at the success of their plans, which will have plucked the richest jewel from the crown, cut off a powerful arm of the empire, undermined the navy, commerce, manufactures, wealth, prosperity, and resources of the state, and forever destroyed a vast source of revenue; which will have added an intolerable weight to the heavy burthen of taxation, under which the country already sinks; to the attainment of which every principle of justice will have been sacrificed, every feeling of humanity and religion violated; and the success of which must inevitably involve, in one common ruin, thousands of faithful and loyal subjects, and the very persons for whose supposed benefit all these important objects have been sacrificed.

With all these sacrifices, this house, however, venture to predict, that the emancipation of the negroes will be as distant as ever. The abandonment of these colonies by the British government will be the signal for their occupation by other states (some of which still adhere to the slave trade,) who will eagerly grasp at those advantages which great Britain shall have want only thrown away; and she must either engage in perpetual wars to prevent the occupation of territory which she has relinquished, or tamely behold the admirable scheme of emancipation at one defeated, the importation of slaves increased, and foreign powers aggrandized at the expense of her most important interests.

It now becomes the duty of this house respectfully, but firmly, to declare, that their former compliance with the views of parliament involved no surrender of their legislative rights in matters of internal regulation, solemnly secured by act of parliament; and their submission to laws, so detrimental to their property and their very existence, enacted without their consent, against which they loudly and decidedly protest, can only be enforced by the subversion of their constitution, and the authority of a superior power.

Your petitioners, confident of the truth of their statements, appeal to their sovereign, to parliament, to the government, to the nation, for protection. As faithful and loyal subjects it is their right to demand, it is your first duty to grant it; or if their fate can excite no interest—if a deaf ear is to be turned to their complaints, extend the boon of freedom to them as to their slaves; permit them to apply the produce of their industry, unfettered by any burthens, to provide for their security, or allow them to procure it from other powers; and if protection is withdrawn, absolve them also from allegiance.

Your petitioners desire no such conclusion: attached by every tie to the parent country, it is their sincere wish to remain under the protection of the British government; and they anticipate with confidence, that the wisdom of parliament will avert the dreadful calamities which threaten them, will preserve their fortunes and their lives, as well as the great interests of their common country, from that destruction, which the success of so dangerous an attempt must inevitably produce.

And your petitioners will ever pray, &c.

GRENADA.

House of Assembly, June 16.

Mr. Kennedy presented the following petition, which, upon his motion, was received, and read as follows:—

To the Honorable the Speaker and Members of the House of Assembly of the island of Grenada and its dependencies, in general Assembly convened:

The humble petition of Louis La Grenade, John Gloster Garraway, Jas. Simpson Rae, John M'Sween, James Smith, Ambrose Hayling, Thomas Begg, George R. Penny and John Ferguson—in behalf of themselves and the whole Free Coloured Population of the said island of Grenada, &c.

Sheweth—That your petitioners having been informed that the commissioners appointed by his majesty to enquire into the administration of justice in the colonies had, in a very favorable manner, received addresses from the free coloured inhabitants of the different islands they had visited, conceived it would be deserting not only the cause of their Brotherhood at large, but that of their own, to decline following up the example. They therefore presented a statement of their grievances to the commissioners, requesting them to lay the same before his majesty's ministers, and to supply it with a recommendation of redress.

In presenting that statement, your petitioners were not impelled thereto by any want of confidence in your honorable house: If they had not followed the example of the sister colonies, their silence might have been construed into a belief that they were perfectly satisfied with their situation; and that circumstance, in the event of redress being afforded, might cause them to be overlooked.

Your petitioners have therefore refrained from addressing your honorable house from an impression of your being well aware of the grievances under which they labour—and they were willing that their redress should proceed from your honorable house as a spontaneous act, rather than have called for their removal as a matter of privilege. They fondly hoped that the time was near at hand when the illiberal stigmas and restrictions to which they are subjected by the local code of the colony would be completely removed, thereby entitling your honorable house to all the merit of a generous act. But, should they now refrain from calling your attention to the subject, it might lead to a belief that their application to the mother country proceeded from despair of any relief from your honorable house: In order to remove such an impression (if any) your petitioners humbly seek to be permitted to intrude their case on your consideration, with the flattering expectation that their confidence in your honorable House is not misplaced.

As loyal and dutiful subjects, they humbly pray to be admitted into a participation in the rights and privileges to which every Englishmen is entitled under the British constitution. Their participating cannot retrench the liberties or the enjoyment of any other class in the community—like an immense river whose source is never diminished however far and wide its streams may extend, so the privileges attached to that constitution can never be exhausted, though great the number that participate. We see the foreigner, naturally alien to the nation and to its constitution, finding it subservient to his pecuniary views, become a naturalised English subject, and enjoy all the advantages and privileges of a British born subject, while the native Englishmen is excluded from those privileges merely because his complexion is of a darker shade than his brother's.

Your petitioners will not presume to enter into a discussion of the question so far as to say that those restrictions originated in an illiberal spirit of prejudice. If there ever was a time when such restrains were necessary, that time no longer exists. Local laws (it is humbly submitted) should keep pace with local circumstances. The existence of ordinances which indiscriminately assimilate the free coloured population along with the lowest orders of the community can now serve no other purpose than that of unnecessarily wounding the feelings of one particular class of his majesty's subjects, and in a very recent instance has been restored to in Granville Quarter.

Here your petitioners would, with the permission of your honorable house, refer (among others) to act No. 53 taken together with acts No. 14 and 15, and the second, fifth, and eighth clauses of No. 16.

The exclusion from the rights and privileges which they conceive themselves as natural born subjects to be entitled to (your petitioners submit,) can only tend to destroy the fellow feeling which ought to subsist between the free classes, or to keep alive a symptom of jealousy amongst them.

Your petitioners therefore humbly pray that your honorable house will be pleased to take the situation of the free coloured inhabitants of the colony into your earliest deliberation, and grant such redress as may appear necessary. And your petitioners will ever pray, &c.

De Curaçaosche Courant.

CAPITULATION OF PUERTO CABELLO.

On the 10th inst. the castle of Puerto Cabello surrendered by capitulation to the Colombian forces; the articles are as follow:

1. The garrison will evacuate the castle with colours flying, drums beating, two field pieces, with 25 cartridges each, the chiefs, officers and troops with their arms and accoutrements and will be received by the Colombian forces with the honors of war.

Answer.—Granted—Paez.

2. The civil officers and commissioners of every branch of the public administation, will quit the place together with their families, arms, equipages and servants

Answer.—Granted—Paez.

3. The commanding officer, the supreme political chief intendant, and all other superior officers, troops, public functionaries, who were taken prisoner in the action, fought between the nights of the 7th and 8th of the present month, to be comprehend in the former articles.

Answer.—Granted to the chiefs and officers to leave the place with their swords; but the soldiers must leave their arms and ammunition behind.—Paez.

4. None of the abovementioned military and civil officers must be considered as prisoners of war.

Answer.—Granted—Paez

5. That all those included in the preceding articles, must be conveyed to the island of Cuba in Colombian vessels, with every thing necessary for the voyage excepting those belonging to the national local militia, who should wish to be conveyed to foreign countries in which case they are to be assisted by the government of the Republic with every thing necessary for their voyage.

Answer.—Granted to those who shall be ready to depart in the vessels destined for their conveyance; but those who should wish to stay longer, will be obliged to defray their own expences.—Paez

6. The archives of office of every description shall be transported in the same vessels with the proprietors.

Answer.—Granted—Paez.

7. Those persons comprehended in the 1st and 2d article of this treaty, shall remain in the castle until the moment, that the vessels, which are destined for their conveyance, shall be ready to weigh anchor.

Answer.—Granted—Paez.

8.—The Spanish flag shall not be hauled down, before the fulfilment of the foregoing article, when the fort will fire a salute to be answered by the Colombian batteries.

Answer.—Granted: the castle only will reciprocate the honor.—Paez.

9. No armed Colombian vessels shall be permited to enter this harbour, until two hours after the departure of the transports; and until this time the troops shall not occupy the castle.

Answer.—The Colombian armed vessels will not enter the harbour until two hours after the evacuation of the castle by the troops in garrison; but in case there should be any squadron appear in sight for which any suspicion might arrise the commander of the castle will hoist a white flag, to avoid any violation of the tenor of this treaty. In every other respect granted.—Paez.

10. Previous to the execution of these articles there shall be formally delivered to the commissioners to be nominated by H. E. every thing in the castle in the situation they were found, and which are not included in the preceding article.

Answer.—Granted—Paez.

11. The sick and wounded, who are obliged, by their situation to remain in this place, are also to be transported to the Spanish dominions with every comfort, they may stand in need of; and during their stay, every comfort must be rendered them, according to their merits.

Answer.—Granted—Paez

12. All Spanish prisoners who may be at present at La Guayra, Carthagena or any other place under the dominion of the government of Colombia, must be transported to the Spanish territories, upon the same terms as those comprehended in the former articles

Answer.—Not granted, because it is not within the extent of my power; but it shall be recommended to the government.—Paez.

13. The person or persons included in the preceding articles, who should wish to remain in Colombia, shall enjoy all rights and privileges with other citizens, even shall be left in the exercise of their employments, or granted their pasports for any other place.

Answer.—Those individuals who would wish to remain in the territories of the Republic may do so, enjoying in their persons and properties, the same security as the Colombians provided they always respect the laws of Colombia, the military alone may retain their ranks.—Paez

14.—The few vessels including the flechera Puerteño, belonging to private individuals, al tho' they are in actual service of the government shall be disarmed and delivered to their respective owners.

Answer.—Granted—Paez.

15. All the widows and orphans of the military who have pensions from the military chest (del monte pio militar invalidos) or for any other reason are enjoying a pension from the national treasury of this place, the same pension will be allowed to them by the Republic of Colombia, during their stay in this place.

Answer.—The government shall only be obliged to supply transports and provisions for the voyage until they may embark, and rations during their stay.—Paez.

16. All vessel or vessels either armed or merchantmen, which should happen to enter this port, from ignorance of this capitulation, shall not be molested or incommoded, but rather protected from the time of ninety days from the date hereof.

Answer.—Only 15 days will be granted, after this day; and every vessel coming to or entering this habour will be considered as a good prize.

17. Every citizen or inhabitant shall be respected in their persons and properties, whatever their opinions might have been and at any time pasports shall be granted to them, for any other place. It will also be allowed to them to take away their properties, to sell them, or leave them to the administration of persons in their confidence as it may be convenient to them

Answer.—Granted inasmuch the goods and properties belonging to citizens and inhabitants being actually in the city and castle of Puerto Cabello, provided the government had not disposed of any of that property referred to in this article in every other respect granted.—Paez.

18 All those who are not present shall be considered to enjoy the same privileges as those comprehended in the preceeding articles; whenever they should wish to return to this place and dispose of their properties, likewise the emigrants of this place, whether it is for reason of their employments, or any other cause, which obliged them to live, or having properties in other countries.

Answer.—Granted inasmuch as the laws of the Republic may allow reserving it for me to recommend the petition of these interested.—Paez.

19. It may be permitted to any emigrants, residing at present in Spanish or in foreign countries to come personally and claim their properties; or to send attorneys for that purpose

Answer.—The individuals comprehended in these articles may send in their claims to the Colombian government to which I will recommend them.

20.—All those merchants either European or American, who had emigrated and should desire to return to Colombia to arrange their business, may do it freely, and shall enjoy the protection of the government.

Answer.—Granted on the same terms as the preceeding article.—Paez.

21 All those individuals, who are at present in this castle shall be permitted to go to the town and take their properties of every description and all kind of papers and to return with them without any molestation.

Answer.—Granted—Paez.

22 In case their provisions should fall short, during their stay in the castle the garrison shall be supplied by the goverament of Colombia.

Answer.—Granted—Paez.

23 The inhabitants of the valleys of Borborata, Patanemo and Moron shall enjoy the same rights as those of this place.

Answer.—Granted as in the 17th article.—Paez

24 Those who surrendered the fort Mirador del Zolano by capitulation, as also lieut. colonel Don Francisco Yriberri, shall be exonerated from the oaths they had previously taken.

Answer.—Granted—Paez.

25. Doubts arising from any of the preceeding articles they shall be explained in favor of the Spanish army

Answer.—Granted—Paez.

26 Until the fulfilment of this treaty, on both sides two officers will be respectfully given up as hostages.

Answer.—Granted—Paez.

JOSE MARIA ISLA
MIGUEL RODRIGUEZ.
MARTIN ARAMBURU.

FROM AMERICAN PAPERS.

Brussels, Sept. 1.—The wise decree of his majesty, of the 20th ult., presenting measures of retaliation against France for its prohibitory system, has excited great sensation in that kingdom—but the places where its effects will be most seriously felt are the countries along the Meuse and the Moselle, in Loraine, which produce vast quantities of wine, the greater part of which used to be exported by land, by way of Belgium. The decree has been received with gratitude in our manufacturing provinces. If this beneficial measure could be extended to the manufactures of another power, which refuses to admit ours, the wishes of our manufacturers would be accomplished. The detachment of troops which have lately marched to our frontiers have already occupied the posts assigned them. On the other hand we learn that France is going to draw close its triple of custom-house officers on its northern frontier.

At the departure of the last courier from Rome it was asserted that the emperor of Austria would stop but a few days at Milan, and would then visit the capital of the christian world. This report has caused some sensation there.

Spain.—It is stated on high authority, that a hundred thousand piasters were offered at Cadiz to Galiano, a member of the Cortes, to betray the Constitutional cause, which he rejected with disdain. A memorial had been addressed to the regency at Madrid by the municipality of Bilboa, piously praying that miserable faction to reestablish the inquisition, which, according to them, is one of the greatest blessings of which a country can boast. The wife of Quiroga had arrived in London from France, where she had been treated in the most barbarous manner by the police. In one village she was asked five or six time for her passport—in another, she was ordered to change her residence, because the innkeeper with whom she lodged, had the reputation of being a Liberal. The prefect of Vannes ordered madame Quiroga to come before him while he was taking his coffee. He told her that the Moniteur announced officially the surrender of Cadiz, and he commented on this news like a police officer and an ultre.—Madame Quiroga requested him to inform her why she was sent for. The prefect then told her that Quiroga should have acted like Morillo. On this she replied with dignity—"while there is a single inch of ground in Spain where the Constitution is obeyed, general Quiroga will be ready to shed the last drop of his blood in its defence."

The Constitutionnel says, the emperor of Austria has granted permission to one of the archdukes to marry a young and agreeable woman taken from the lowest class of his subjects.

During the present year, 39,048 males, and 38,483 female slaves, have been liberated from personal slavery in Russia. The emperor has published a decree, permitting the monks in Russia to leave their convents, and releasing them from their vows. On this subject, the Courier Francois gives an able article, showing the predeliction which Russia has for monks in Spain, while it is endeavouring to get rid of its own as fast as possible. "It would appear," says the Journalist, "that clever cabinets consider monachism as benefit which they ought to choose only for their neighbours."

Germany.—The contemplated Congress, which, it was said, would be held at Frankfort, had been objected to by one of the confederated powers, on the ground that the admission of the minor powers would retard the proceeding.—The report was general of important negotiations having been opened by the British cabinet with the courts of Stockholm and Copenhagen, to check the overweihing power and ambition of Russia. The treaty, it is added, was easily completed with Denmark; but the Swedish court hesitated, apprehensive of giving umbrage to its haughty neighbour.

During the campaigns in Caraccas, a boy appeared in the tent of Morillo, drowned in tears. The chief desired to be informed for what purpose he was there. The child said he came to beg the life of his father, then a prisoner in Morillo's camp. "What can you *do* to save your father?" asked the general. "I can do but little," said the boy, "but what I *can* shall be done." Morillo seized the little fellow's ear:—"Would you suffer your ear to be taken off to obtain your father's liberty?"—demanded he. "I certainly would," was the answer. A soldier was accordingly ordered to cut off the ear *by pieces*. The boy wept, but resisted not.—"Would you lose your other ear for the accomplishment of your purpose?" was the next question. "I have suffered much, but I can *still* suffer," replied the boy. The other ear was taken off by one stroke of the knife. "And now," said Morillo, "depart! the father of such a son is dangerous to Spain; he must pay the forfeit of his life." The maimed child passed from the quarters of the general, but to witness the execution of his father.